Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 682/2007

af 18. juni 2007

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand

(EUT L 159 af 20.6.2007, s. 14)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 954/2008 af 25. september 2008	L 260	1	30.9.2008
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 847/2009 af 15. september 2009	L 246	1	18.9.2009

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 252 af 27.9.2007, s. 7 (682/2007)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 682/2007

af 18. juni 2007

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (grundforordningen), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Den 28. marts 2006 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse [2] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand. Den 20. december 2006 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1888/2006 [3] (forordning om midlertidig told) en midlertidig antidumpingtold på import af samme vare.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, indgav adskillige interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Den 9. februar 2007 blev der afholdt et møde i Kommissionen mellem en eksporterende producent, en sammenslutning af thailandske producenter, den thailandske regering og EF-producenterne, jf. grundforordningens artikel 6, stk. 6. Mødet vedrørte udelukkende spørgsmålet om konkurrenceforholdene for sukkermajs på EF-markedet.

(3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse.

(4) Alle parter blev informeret om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand og den endelige opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne blev også indrømmet en frist til at fremsætte bemærkninger efter fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der indføres endelige foranstaltninger.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).
([2]) EUT C 75 af 28.3.2006, s. 6.
([3]) EUT L 364 af 20.12.2006, s. 68.

▼B

(5) De mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter blev undersøgt, og i de tilfælde, hvor det var relevant, blev konklusionerne ændret i overensstemmelse dermed.

(6) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede som bekendt perioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2005 (undersøgelsesperioden (UP)). Hvad angår tendenser af relevans for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger fra perioden 1. januar 2002 til 31. december 2005 (den betragtede periode). Ovennævnte undersøgelsesperiode blev anvendt til fastlæggelse af undersøgelsesresultaterne vedrørende underbud, målprisunderbud og afhjælpning af skade.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) I mangel af bemærkninger til den pågældende vare og samme vare bekræftes hermed betragtning 13-15 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Stikprøver og individuel behandling

(8) En række eksportører og en sammenslutning af thailandske producenter gjorde indsigelse mod stikprøver og individuel behandling, jf. betragtning 16-20 i forordningen om midlertidig told. Det hævdedes navnlig, at stikprøven ikke var repræsentativ, eftersom Kommissionen undlod at tage hensyn til andre faktorer som f.eks. virksomhedernes størrelse og geografiske placering. Endvidere hævdedes det, at det ikke ville have været urimeligt byrdefuldt at undersøge flere end de fire virksomheder, der indgik i stikprøven.

(9) Som forklaret i betragtning 16-18 i forordningen om midlertidig told var Kommissionen af den opfattelse, at det for at opnå den højest mulige repræsentativitet i forbindelse med stikprøven under hensyntagen til undersøgelsens tidsfrist var hensigtsmæssigt kun at inkludere fire virksomheder i stikprøven, da i) det gjorde det muligt at dække en stor eksportmængde, og ii) det var muligt at undersøge disse fire virksomheder inden for den tid, der var til rådighed. Grundforordningens artikel 17 fastsætter hverken en grænse for, hvornår antallet af eksportører er så stort, at det berettiger til stikprøver, eller præciserer, hvor mange parter der bør indgå i stikprøven. Med hensyn til sidstnævnte er det op til Kommissionen selv at afgøre, hvad det er muligt at undersøge inden for den givne tidsfrist, samtidig med at den sikrer, at stikprøven omfatter mest muligt af den pågældende eksport. Stikprøven omfattede 52 % af den samlede thailandske eksport i undersøgelsesperioden, hvilket bestemt må anses for at være yderst repræsentativt i mængdemæssig henseende.

(10) Stikprøven blev udtaget på grundlag af den største eksporterede mængde fra Thailand til Fællesskabet, som kunne anses for repræsentativ, og som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, jf. grundforordningen artikel 17, stk. 1. Da stikprøven var yderst repræsentativ i mængdemæssig henseende, skønnedes det ikke at være nødvendigt at undersøge andre faktorer som f.eks. virksomhedernes størrelse eller geografiske placering.

(11) Som allerede nævnt i betragtning 20 i forordningen om midlertidig told var det ikke muligt at undersøge flere virksomheder, da det ville have gjort undersøgelsen urimeligt byrdefuld og ville have forhindret en rettidig afslutning af undersøgelsen.

(12) De påstande, som flere parter fremførte med hensyn til betragtning 16-20 i forordningen om midlertidig told, afvises derfor, og de pågældende betragtninger bekræftes hermed.

▼B

2. **Normal værdi**

(13) En eksporterende producent hævdede, at der var en række matematiske fejl i beregningen af virksomhedens normale værdi. Påstandene blev krydstjekket, og det kunne konstateres, der ikke var fejl i beregningen.

(14) I mangel af andre bemærkninger hertil bekræftes betragtning 21-32 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. **Eksportpris**

(15) Efter den foreløbige fremlæggelse gjorde en eksporterende producent indsigelse mod resultaterne i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told. Denne part hævdede, at der burde have været taget hensyn til virksomhedens samlede eksportsalg, herunder salg af indkøbte varer fremstillet af andre uafhængige producenter. Parten hævdede, at indkøbte færdigvarer burde betragtes som varer af egen produktion, da de angiveligt blev fremstillet inden for rammerne af en forarbejdningskæde.

(16) I denne forbindelse skal det bemærkes, at ved fastsættelse af individuelle dumpingmargener kan der udelukkende tages hensyn til varer fremstillet af den pågældende eksporterende producent. En eksporterende producent, som til dels indkøber varer til videresalg til Fællesskabet, har i realiteten nærmest status som repræsentant eller handlende i forhold til disse indkøb, og der kan ikke tages hensyn til videresalg ved fastsættelse af den individuelle dumpingmargen.

(17) Undersøgelsen viste rent faktisk, at den pågældende eksporterende producent indkøbte en del af de varer, der blev solgt til Fællesskabet, hos andre producenter. Det kunne også konstateres, at eksportøren altid betalte for færdigvarer, og at sådanne transaktioner blev opført i bogholderiet som indkøb af færdigvarer. Der blev ikke fremlagt kontrakter eller anden dokumentation (f. eks. en såkaldt forarbejdningsaftale) som bevis for, at varerne oprindeligt var den eksporterende producents ejendom, og at de andre virksomheders aktiviteter udelukkende var begrænset til forarbejdning af de pågældende varer.

(18) Efter den endelige fremlæggelse fremsatte den pågældende eksporterende producent på ny sine påstande og understregede, at virksomheden burde betragtes som medproducent af den vare, der blev indkøbt fra andre producenter. Men da ejendomsretten til de varer, som andre parter producerede, ifølge købsfakturaerne først overgik til den pågældende eksporterende producent efter fremstillingsprocessens afslutning, bekræftes det, at den eksporterende producent ikke kan betragtes som producent eller medproducent af den vare, som blev indkøbt til videresalg.

(19) I betragtning af ovenstående afvises den eksporterende producents påstand, og betragtning 33 og 34 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.

(20) En sammenslutning af importører hævdede, at der burde have været foretaget en justering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), for at afspejle det forhold, at store oversvømmelser i Thailand havde bevirket, at eksportpriserne på den pågældende vare var relativt lave i forhold til højere priser på sukkermajs som råvare efter oversvømmelserne. I den forbindelse skal det bemærkes, at påstanden hverken blev fremsat af de eksporterende producenter selv, eller blev kvantificeret. Endvidere er oversvømmelser et ret almindeligt fænomen i Thailand og kan ikke betragtes som en uforudsigelig hændelse, når der forhandles om kontrakter og navnlig eksportpriser. Endelig viste analysen, at eventuelle konsekvenser af oversvømmelserne for prisen på sukkermajs som råvare ville have været begrænset til det sidste kvartal i undersøgelsesperioden, og langt størstedelen af

▼B

de eksporterende producenters råvareindkøb fandt i realiteten sted før dette tidspunkt. Derfor blev kravet om justering afvist.

4. **Sammenligning**

(21) Efter den foreløbige fremlæggelse hævdede en række eksporterende producenter, at der burde foretages visse justeringer af salget på hjemmemarkedet (navnlig med hensyn til håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger) i forbindelse med dumpingberegningerne. Påstandene blev undersøgt, og i forbindelse med en enkelt virksomhed kunne det faktisk konstateres, at der burde foretages endnu en justering. Efter justeringen faldt virksomhedens dumpingmargen fra 4,3 % til 3,1 %.

(22) Da den normale værdi for en anden virksomhed blev beregnet på grundlag af data fra den virksomhed, der er omhandlet i betragtning 21 ovenfor, jf. betragtning 29 og 31 i forordningen om midlertidig told, faldt dumpingmargenen for førstnævnte virksomhed også fra 11,2 % til 11,1 % som følge af den justering, der blev foretaget.

(23) I mangel af andre bemærkninger hertil og bortset fra ovennævnte ændringer bekræftes betragtning 35 og 36 i forordningen om midlertidig told hermed.

5. **Dumpingmargen**

(24) På baggrund af ovennævnte justeringer fastsættes de endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af nettoprisen cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen
Karn Corn	3,1 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,1 %

(25) For de samarbejdende virksomheder, som ikke indgik i stikprøven, blev dumpingmargenen fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for virksomhederne i stikprøven, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 6. Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen udgør 12,9 % af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(26) I mangel af andre bemærkninger bekræftes betragtning 40 i forordningen om midlertidig told hermed.

E. **SKADE**

(27) En berørt part hævdede, at Kommissionens fremgangsmåde, jf. betragtning 50 og 51 i forordningen om midlertidig told, i forbindelse med forskellige salgskanaler er i strid med grundforordningen og WTO's antidumpingaftale ([1]), da den angiveligt har til formål at afspejle en større skade end den faktiske og hverken kan betragtes som velbegrundet eller objektiv og neutral. Til støtte for denne påstand henviste den klagende part til en rapport af 24. juli 2001 fra WTO's appelorgan ([2]), hvor det

([1]) Aftale om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.

([2]) WT/DS184/AB/R, 23.8.2001, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan.

▼B

hedder, at »undersøgelsesmyndighederne ikke har ret til at foretage deres undersøgelse på en sådan måde, at undersøgelses- eller evalueringsprocessens resultat gør det mere sandsynligt, at de vil beslutte, at den hjemlige erhvervsgren lider skade« (jf. punkt 196).

(28) For det første sætter ingen af parterne i denne procedure, selv ikke den klagende part, spørgsmålstegn ved det forhold, at der findes to forskellige salgskanaler, jf. Kommissionens beskrivelse i betragtning 50 og 51 i forordningen om midlertidig told, med deraf følgende konsekvenser for salgsomkostninger og salgspriser. For det andet gøres der heller ikke indsigelse mod det forhold, at al import fra de samarbejdende thailandske eksportører vedrørte salg under detailhandlerens mærke, jf. også betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. Den klagende part erkender ligefrem, at »det bør erindres, at thailandske varer sælges til detailhandlere i Europa under detailhandlernes »eget mærke««.

(29) Det skal endvidere også bemærkes, at appelorganet anførte i punkt 204, at »[…] det kan være yderst relevant for undersøgelsesmyndighederne at undersøge en indenlandsk erhvervsgren på grundlag af dele, sektorer eller segmenter«. For visse skadesindikatorer var det derfor tilstrækkeligt at skelne mellem de to særskilte salgskanaler for at sikre en rimelig evaluering af den skade, der blev forvoldt EF-erhvervsgrenen, og fastlægge, om dumpingimporten fra Thailand havde haft direkte betydning for den skade, der blev forvoldt EF-erhvervsgrenen. Ved fastlæggelsen af skaden er der helt systematisk taget højde for begge salgskanaler under et, og derudover er salget under detailhandlerens mærke blevet analyseret særskilt efter behov.

(30) I paragraf 204 anførte appelorganet desuden, at »[…] når undersøgelsesmyndighederne foretager en undersøgelse af en del af en indenlandsk erhvervsgren, burde de i princippet på samme måde undersøge alle de øvrige dele af erhvervsgrenen, samt undersøge erhvervsgrenen som helhed«. Kommissionens tjenestegrene supplerede derfor deres skadesanalyse med hensyn til de tre skadesindikatorer, som blev undersøgt særskilt under detailhandlerens mærke i forordningen om midlertidig told. De tre indikatorer er salgsmængde (betragtning 56 i forordningen om midlertidig told), salgspris (betragtning 63 i forordningen om midlertidig told) og rentabilitet (betragtning 66 i forordningen om midlertidig told). Der blev således foretaget en særskilt skadesanalyse vedrørende salg under producentens eget mærke for de tre skadesindikatorer.

(31) EF-erhvervsgrenens salg under detailhandlerens mærke udgjorde ca. 63 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg (under eget og detailhandlerens mærke) i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. Derfor tegnede salg under eget mærke sig for ca. 37 % af det samlede salg.

(32) Den varemængde, EF-erhvervsgrenen solgte under eget mærke på EF-markedet, faldt først 1 % i 2003, steg derefter 6 procentpoint i 2004 og faldt så 6 procentpoint i undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden lå mængden af varer solgt under eget mærke næsten på samme niveau som i 2002, dvs. lidt over 68 000 tons.

(33) Enhedspriserne for EF-erhvervsgrenens varer solgt under eget mærke til forretningsmæssigt uafhængige kunder ændrede sig stort set ikke i hele den betragtede periode. Enhedsprisen, som startede på 1 380 EUR/ton i 2002, steg først med 2 % i 2003 og faldt derefter med 2 procentpoint i 2004 inden det beskedne fald på 1 procentpoint i undersøgelsesperioden, hvor den nåede ned på 1 361 EUR/ton.

(34) I den betragtede periode faldt rentabiliteten i forbindelse med EF-erhvervsgrenens salg af varer under eget mærke, udtrykt i

▼B

procent af nettosalget, gradvist fra omtrent 30 % i 2002 til 29 % i 2003, ca. 27 % i 2004 og til sidst ca. 24 % i undersøgelsesperioden.

	2002	2003	2004	UP
EF salgsvolumen (eget mærke) til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder (ton)	68 778	68 002	72 387	68 193
Indeks (2002 = 100)	*100*	*99*	*105*	*99*
Enhedspris EF-markedet (eget mærke) (EUR/ton)	1 380	1 405	1 386	1 361
Indeks (2002 = 100)	*100*	*102*	*100*	*99*
Rentabilitet for EF-salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne (eget mærke) (% af nettosalg)	29,7 %	29,0 %	27,4 %	23,6 %
Indeks (2002 = 100)	*100*	*98*	*92*	*79*

Kilde: Undersøgelse.

(35) Det kan derfor konstateres, at salget af varer under eget mærke forblev relativt uændret i den betragtede periode både med hensyn til mængder og priser. I den samme periode blev salget derimod efterhånden mindre rentabelt. Dette forhold står i kontrast til det entydige skadesbillede, som tegnede sig for hele salget under et, og til billedet af salget under detailhandlerens mærke i forordningen om midlertidig told. Det er dog klart, at virkningen af importen fra Thailand føles mest der, hvor importen er koncentreret, dvs. i forbindelse med varer under detailhandlerens mærke.

(36) Med ovenstående supplement er den undersøgelse, Kommissionens tjenestegrene har udført, i overensstemmelse med grundforordningen og opfylder kravet om objektivitet, jf. artikel 3, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale, eftersom alle de skadesindikatorer, der er opført i artikel 3, stk. 4, i WTO's antidumpingaftale, er blevet undersøgt med og uden skelnen mellem salgskanaler i de tilfælde, hvor det skønnedes hensigtsmæssigt i forhold til den givne sags særlige karakter. Ovenstående påstand afvises derfor.

(37) I mangel af andre bemærkninger hertil bekræftes betragtning 41-76 i forordningen om midlertidig told hermed.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Restriktiv handelspraksis

(38) Flere interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenen havde været involveret i restriktiv handelspraksis, hvilket angiveligt navnlig gik ud på at fastsætte priserne på EF-markedet for sukkermajs. Til støtte for denne påstand fremførte en af de interesserede parter, at i) virksomheden udtrykkeligt havde gjort Kommissionen opmærksom på dette spørgsmål i sin redegørelse af 21. juni 2006, at ii) en europæisk detailhandler havde givet udtryk for lignende betænkeligheder i en redegørelse af 17. maj 2006, og endelig at iii) denne part indgav to e-mails den 1. december 2006 fra formanden for den klagende sammenslutning, som er nævnt i betragtning 1 i forordningen om midlertidig told. I en af disse e-mails, dateret den 13. april 2005, informerer formanden for den klagende sammenslutning angiveligt den administrerende direktør for en thailandsk eksporterende virk-

▼B

somhed om, at de vesteuropæiske forarbejdningsvirksomheder havde indgået en aftale om priserne på tre emballeringer af samme vare.

(39) Ovennævnte interesserede parter anmodede derfor Kommissionen om at bringe denne procedure til ophør omgående på grund af manglende årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skadelige situation for EF-erhvervsgrenen, da EF-erhvervsgrenens prisniveau var utroværdigt og kunstigt oppustet på grund af EF-erhvervsgrenens adfærd, der angiveligt begrænser konkurrencen. En part henviste udtrykkeligt til både grundforordningens artikel 3, stk. 7, og Mukand-sagen ([1]) og anmodede Kommissionen om at vurdere eventuelle konsekvenser for den skadelige situation for EF-erhvervsgrenen af ovennævnte adfærd, som angiveligt begrænser konkurrencen, inden der drages konklusioner om årsagssammenhæng.

(40) Med hensyn til nr. i) og ii) i betragtning 38 kan det konstateres, at de to redegørelser udelukkende bestod af enkelte udokumenterede påstande. For så vidt angår redegørelsen under nr. i), havde den klagende part selv anført, at »yderligere oplysninger og dokumentation om misbruget, som udgør en åbenlys overtrædelse af EF's konkurrenceregler, fremsendes til sin tid«. Den interesserede part fremsendte derefter de e-mails, der er nævnt i betragtning 38 ovenfor.

(41) Efter at have modtaget de pågældende e-mails opfordrede Kommissionens tjenester med ansvar for antidumpingspørgsmål øjeblikkeligt den klagende part til at sende det samme materiale til Kommissionens tjenester med ansvar for konkurrencespørgsmål. På grund af disse e-mails, og navnlig fordi formanden for den klagende sammenslutning erkendte, at han havde skrevet meddelelserne, foretog Kommissionens tjenester med ansvar for antidumpingspørgsmål også en nærmere undersøgelse af de forskellige EF-producenters priser.

(42) Formanden benægtede kategorisk, at EF-erhvervsgrenen havde indgået en aftale eller anvendt »referencepriser« som antydet i e-mailen. I forbindelse med denne antidumpingprocedure råder Kommissionens tjenestegrene over detaljerede oplysninger fra alle de samarbejdende EF-producenter om priser pr. model for de enkelte transaktioner, og derfor blev det efterprøvet, om der kunne påvises pristilpasninger.

(43) Der blev ikke fundet dokumentation for faktiske pristilpasninger blandt de samarbejdende EF-producenter i forbindelse med denne antidumpingundersøgelse. Endvidere var de faktiske priser i langt de fleste tilfælde væsentligt lavere end de »referencepriser«, der er omtalt i ovennævnte e-mail af 13. april 2005.

(44) Derfor fandt Fællesskabets institutioner i forbindelse med denne antidumpingundersøgelse ikke dokumentation for, at det hovedsagelig var på grund af et kunstigt prisniveau, som skyldtes konkurrencebegrænsende adfærd, at priserne på dumpingimporten fra det pågældende land var lavere end EF-erhvervsgrenens.

(45) Det kan også konstateres, at Kommissionen ikke har vedtaget nogen endelig beslutning om, at EF-erhvervsgrenen havde optrådt som et kartel.

(46) Som følge af ovenstående mener Kommissionen ikke, at der i forbindelse med den igangværende antidumpingundersøgelse er fundet bevis for, at EF-erhvervsgrenens priser og skadesindikatorer er blevet påvirket af adfærd, som begrænser konkurrencen, eller restriktiv handelspraksis. Påstanden afvises derfor.

([1]) Sag T-58/99, Mukand m.fl. mod Rådet, Sml. 2001 II, s. 2521.

▼B

2. **Vejrforholdenes indvirkning**

(47) Flere interesserede parter hævdede, at vejrforholdenes indvirkning burde behandles i forbindelse med undersøgelsen af årsagssammenhæng. Parterne henviste nærmere betegnet til: i) hedebølgen i sommeren 2003 og ii) oversvømmelserne i Ungarn i perioden fra maj til august i 2005.

(48) Det blev undersøgt nøje, om hedebølgen i Europa i 2003 (påstand i)) og oversvømmelserne i Ungarn i 2005 (påstand ii)) kunne have haft indvirkning på EF-erhvervsgrenens dårlige situation.

(49) Det blev konstateret, at hedebølgen i 2003 og oversvømmelserne i 2005 nærmest ikke havde nogen indvirkning på sukkermajshøstens omfang for EF-erhvervsgrenen som helhed. Data, som blev indhentet fra EF-producenter i forbindelse med undersøgelsen, udviste faktisk et meget stabilt udbytte (høstet sukkermajs i tons pr. hektar) i hele den betragtede periode. Endvidere havde Kommissionen som bekendt konstateret, at EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger pr. enhed kun var steget 5 % i perioden fra 2002 til undersøgelsesperioden, hovedsagelig på grund af de stigende stålpriser (dåsen er det vigtigste omkostningselement), jf. betragtning 86 og 87 i forordningen om midlertidig told. På grundlag heraf afvises påstandene i nr. i) og ii) ovenfor.

(50) Vejrforholdene anses derfor ikke for at have kunnet bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

(51) I mangel af andre bemærkninger til årsagssammenhængen bekræftes betragtning 77-99 i forordningen om midlertidig told hermed.

G. **FÆLLESSKABETS INTERESSE**

(52) I mangel af nye dokumenterede bemærkninger til Fællesskabets interesse bekræftes betragtning 100-118 i forordningen om midlertidig told hermed.

H. **ENDELIGE FORANSTALTNINGER**

(53) Flere interesserede parter hævdede, at i) Kommissionen burde give en nærmere forklaring på, hvordan den havde beregnet den fortjeneste på 14 %, som kunne opnås i mangel af dumpingimport, jf. betragtning 121 i forordningen om midlertidig told, og ii) nævnte fortjeneste på 14 % var for høj. Med hensyn til sidstnævnte påstand blev der henvist til de seneste beskyttelses- og antidumpingprocedurer vedrørende lignende forarbejdede landbrugsvarer som f.eks. konserverede citrusfrugter ([1]) og frosne jordbær ([2]), hvor der blev anvendt fortjenstmargener på henholdsvis 6,8 % og 6,5 %. I den forbindelse hævdede en anden interesseret part iii), at fortjenesten på 14 % var for lav og snarere burde fastsættes til 17 % for at afspejle fortjenesten i 2002 på salg af varer under detailhandlerens mærke.

(54) Med hensyn til påstandene under nr. i) og iii) ovenfor forklares det i betragtning 121 i forordningen om midlertidig told, at fortjenesten på 21,4 % i 2002 ved salg både af varer under eget og detailhandlerens mærke var blevet justeret til 14 % for at afspejle forskellen i EF-erhvervsgrens forskellige mærker over for importen fra Thailand. Kommissionen konstaterede, at rentabiliteten i forbindelse salg af varer under detailhandlerens mærke var 17 % i 2002 og 11,1 % i 2003, dvs. da dumpingimporten udtrykt i mængde var mindst, jf. betragtning 66 i forordningen om

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 658/2004 (EUT L 104 af 8.4.2004, s. 67) (jf. betragtning 115).
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1551/2006 (EUT L 287 af 18.10.2006, s. 3) (jf. betragtning 144).

▼B

midlertidig told. Kommissionen anså det for rimeligt at tage gennemsnittet af de to fortjenstmargener, svarende til 14 %.

(55) Med hensyn til påstanden under nr. ii) ovenfor bør fortjenesten i mangel af dumpingimport mest muligt afspejle den berørte EF-erhvervsgrens faktiske særlige karakter. Data fra andre erhvervsgrene, som tilhører den samme bredere sektor, er kun relevante, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger. Denne fremgangsmåde, som Kommissionen anvender konsekvent, blev godkendt af Retten i Første Instans i EFMA-sagen ([1]).

(56) Påstandene under nr. i), ii) og iii) afvises derfor, og den konstatering, at der kunne opnås en fortjeneste på 14 % i tilfælde af manglende dumpingimport, bekræftes.

(57) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesse og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres en endelig antidumpingtold svarende til den fastlagte dumpingmargen, men tolden bør ikke være højere end skadesmargenen som anført i betragtning 123 i forordningen om midlertidig told og bekræftet i nærværende forordning. I betragtning af den høje grad af samarbejde, fastsættes tolden for de resterende virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, på et niveau svarende til den højeste told, der skal pålægges de virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Derfor fastsættes resttolden til 12,9 %.

(58) Den endelige told fastsættes derfor til følgende:

Virksomhed	Skadesmargen	Dumping-margen	Antidumping-told
Karn Corn	31,3 %	3,1 %	3,1 %
Malee Sampran	12,8 %	17,5 %	12,8 %
River Kwai	12,8 %	15,0 %	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %	11,1 %	11,1 %
Samarbejdende eksportører, som ikke indgik i stikprøven	17,7 %	12,9 %	12,9 %
Alle andre virksomheder	31,3 %	17,5 %	12,9 %

I. **TILSAGN**

(59) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger gav en række samarbejdende eksporterende producenter udtryk for at være interesseret i at afgive pristilsagn. Men efter den endelige fremlæggelse afgav de (med undtagelse af de to virksomheder, der er nævnt i betragtning 60) ikke pristilsagn inden for den tidsfrist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2.

(60) En samarbejdende eksporterende producent afgav ikke et tilstrækkeligt dokumenteret tilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Derfor kunne Kommissionen ikke acceptere pristilsagn fra den pågældende eksporterende producent. Men i betragtning af de komplicerede forhold, der gør sig gældende for den pågældende økonomiske aktør og andre samarbejdende eksporterende producenter i en lignende situation (opsplittet erhvervsgren, eksporterende producenter, som er etableret i et udviklingsland og ofte fungerer som både forhandlere og eksporterende producenter, hvilket gør det mere

([1]) Sag T-210/95, EFMA mod Rådet, Sml. 1999 II, s. 3291 (præmis 54 ff.).

▼B

komplekst at afgive et acceptabelt tilsagn), og den store samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen mener Rådet, at disse eksporterende producenter undtagelsesvis bør få tilladelse til at afslutte deres afgivelse af pristilsagn efter udløbet af ovennævnte frist, dog senest inden for ti kalenderdage efter denne forordnings ikrafttrædelse. Kommissionen får tilladelse til at fremsætte forslag til ændring af denne forordning i overensstemmelse hermed.

(61) Efter den endelige fremlæggelse afgav to samarbejdende eksporterende producenter acceptable pristilsagn kombineret med et kvantitativt loft, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1 og 2. De har afgivet tilsagn om at sælge den pågældende vare inden for rammerne af det kvantitative loft til priser, som svarer til eller ligger over de prisniveauer, som fjerner dumpingens skadelige virkninger. Import, som overstiger det kvantitative loft, vil blive pålagt antidumpingtold. Virksomhederne tilsender også regelmæssigt Kommissionen nærmere oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, hvilket giver Kommissionen mulighed for effektiv overvågning af tilsagnet. I betragtning af virksomhedernes salgsstruktur anser Kommissionen endvidere risikoen for omgåelse af de aftalte tilsagn for at være begrænset.

(62) Kommissionen accepterede ved afgørelse 2007/424/EF ([1]) ovenstående tilbud om tilsagn. Grundene til accept af disse tilsagn er beskrevet mere detaljeret i nævnte afgørelse.

(63) For at give Kommissionen og toldmyndighederne bedre muligheder for effektivt at overvåge, om virksomhederne overholder tilsagnene, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, skal fritagelsen for antidumpingtolden være betinget af, i) at der fremlægges en tilsagnsfaktura, som er en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger og den erklæring, der er anført i bilag II, ii) at varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og iii) at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen. Den relevante antidumpingtold pålægges på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det fastslås, at de pågældende betingelser ikke er opfyldt.

(64) Hvis Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 9, på grund af misligholdelse trækker sin godtagelse af et tilsagn tilbage under henvisning til bestemte transaktioner og erklærer de relevante tilsagnsfakturaer for ugyldige, opstår der en toldskyld på tidspunktet for godtagelse af erklæringen om overgang til fri omsætning for de pågældende transaktioner.

(65) Importørerne bør være opmærksomme på, at der som en normal handelsrisiko kan opstå en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, jf. betragtning 62 og 63, selv hvis Kommissionen havde godtaget et tilsagn fra den producent, hos hvilken de køber direkte eller indirekte.

(66) Toldmyndighederne bør i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 7, straks underrette Kommissionen, når der konstateres tegn på misligholdelse af tilsagnet.

(67) De thailandske eksporterende producenters tilbud om tilsagn anses derfor for at kunne godtages af Kommissionen, og de pågældende virksomheder er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger, overvejelser og forpligtelser, der ligger til grund for godtagelsen.

(68) Hvis tilsagnene misligholdes eller trækkes tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagn tilbage, finder den af Rådet i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4,

([1]) Se side 41 i denne EUT.

▼B

indførte antidumpingtold automatisk anvendelse, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 9.

J. **ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD**

(69) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret for de eksporterende producenter i Thailand, og af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet sikkerhed for i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved den midlertidige forordning, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told.

(70) Antidumpingtoldsatserne for individuelle virksomheder i denne forordning blev fastsat ud fra resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der under undersøgelsen blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og dermed af de udtrykkeligt nævnte retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er underlagt toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(71) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkedssalg og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der pålægges en endelig antidumpingtold på importen af sukkermajs (Zea mays var. saccharata), i form af kerner, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, henhørende under KN-kode ex 2001 90 30 (Taric-kode 2001 90 30 10), og sukkermajs (Zea mays var. saccharata), i form af kerner, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, henhørende under KN-kode ex 2005 80 00 (Taric-kode 2005 80 00 10) med oprindelse i Thailand.

▼M1

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Karn Corn Co., Ltd, 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 71130, Thailand	3,1	A789
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd, 236 Krung Thon Muang Kaew Building, Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thailand	14,3	A890

▼M1

Virksomhed	Antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Malee Sampran Public Co., Ltd, Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thailand	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 52 Thaniya Plaza, 21st. Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thailand	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd, 9 M. 1, Sanpatong, Chiangmai, Thailand 50120	11,1	A792
Producenter som angivet i bilag I	12,9	A793
Alle andre virksomheder	14,3	A999

▼M2

_____

▼B

►M2 3. ◄ Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet fastsættes.

▼M2

_____

▼B

Artikel ►M2 *2* ◄

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EF) nr. 1888/2006 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på import af sukkermajs (Zea mays var. saccharata), i form af kerner, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, henhørende under KN-kode ex 2001 90 30 (Taric-kode 2001 90 30 10), og sukkermajs (Zea mays var. saccharata), i form af kerner, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006, henhørende under KN-kode ex 2005 80 00 (Taric-kode 2005 80 00 10) med oprindelse i Thailand, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige told, jf. artikel 1, stk. 2, frigives.

Artikel ►M2 *3* ◄

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M1

BILAG I

Liste over de i artikel 1, stk. 2, under Taric-tillægskode A793 omhandlede producenter, der samarbejdede med Kommissionen:

Navn	Adresse
Agro-on (Thailand) Co., Ltd	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thailand
B.N.H. Canning Co., Ltd	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thailand
Boonsith Enterprise Co., Ltd	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thailand
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thailand
Great Oriental Food Products Co., Ltd	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thailand
Lampang Food Products Co., Ltd	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thailand
O.V. International Import-Export Co., Ltd	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thailand
Pan Inter Foods Co., Ltd	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thailand
Siam Food Products Public Co., Ltd	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110, Thailand
Viriyah Food Processing Co., Ltd	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thailand
Vita Food Factory (1989) Ltd	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thailand

▼M2